

Jest to drugi z czterech dodatków do biuletynów oferujących wskazówki oraz sprawy do przemyślenia przekazane przez Biskupów Katolickich ze stanu Illinois w ramach przygotowań do wyborów 6 listopada 2012 roku. (Pierwszy załącznik był wprowadzeniem do tej inicjatywy.) Sumienie, uformowane przez naszą wiarę katolicką jest potrzebne, aby wnieść nasze zasady moralne do debaty na temat zagadnień oraz kandydatów. Jednakże czujemy się w obowiązku, aby wyjaśnić definicję sumienia, ponieważ niektórzy powołują się na swoje sumienie, jako usprawiedliwienie swojej niemoralnej pozycji w sprawach publicznych lub popierając kandydata, którego stanowisko jest sprzeczne z dobrem ogółu.

Odezwał się do Niego Tomasz: „Panie, nie wiemy dokąd idziesz. Jak więc możemy znać drogę?” Odpowiedział mu Jezus: „Ja jestem drogą i prawdą i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej, jak tylko przeze Mnie”. [Jan 14:1-7]

„Jak więc możemy znać drogę?” Jest to pytanie, które chrześcijanie zadają sobie od początku i które musimy nadal zadawać sobie dzisiaj. Tak jak Św. Tomasz, wiemy, że nie możemy odnaleźć prawdy zwracając się ku nam samym. Spoglądamy raczej na Chrystusa i jego Kościół, ponieważ Kościół jest jednym z Chrystusem.

Aby pomóc nam odnaleźć drogę, Bóg dał każdemu z nas SUMIENIE, które „świadczy...o autorytecie prawdy odnoszącej się do najwyższego Dobra”.¹ W słowach Konsylium Watykańskiego II „W głębi sumienia człowiek odkrywa prawo, którego sam nie nakłada, lecz któremu musi być posłuszny.”² Sumienie nie sprawia, że jesteśmy samowystarczalni, ale kieruje nas w kierunku prawdy, z której jesteśmy stworzeni i która sama nas wyzwoli. [Św. Jan 8:32]

Dlatego też, podczas kiedy nikt nigdy nie może świadomie występować przeciwko opinii swojego sumienia, jest także prawdą, że sumienie może być godnym wiary przewodnikiem moralnym, jeśli jest dobrze uformowane. W duchu pokory i miłości ponownie potwierdzamy słowa naszych braci biskupów, przypominając wszystkim wiernym, że „moralną odpowiedzialnością każdego Katolika jest słuchać, przyjmować oraz działać według nauczania Kościoła w trwającym całym życiu zadaniu formowania swojego sumienia.”³

Dobrze ukształtowane sumienie wymaga, przede wszystkim, prawdziwego pragnienia przyjmowania dobra i prawdy i odrzucania zła. Dla Katolików zaczyna się to od gotowości i otwarcia na szukanie prawdy ujawnionej nam przez Pismo Święte oraz Tradycję.

Ponieważ grzech i zaniedbanie mogą zniekształcić opinię naszego sumienia, pobożne rozpoznanie, z pomocą mądrości Kościoła oraz łaski sakramentów, w szczególności spowiedzi i Eucharystii, są niezbędne dobrze uformowanemu sumieniu. Katolicy muszą zrozumieć, że jeśli nie uda im się uformować sumienia mogą dokonać ocen błędnych moralnie.

Sumienie jest czymś więcej niż poczuciem lub intuicją. Jest oceną przyczyny, gdzie osoba rozpoznaje jakość moralną konkretnego czynu.⁴ Podejmowanie moralnej decyzji wymaga jak najbardziej jasnego zrozumienia konkretnego czynu będącego ocenianym. Krótko mówiąc, dobrze uformowane sumienie będzie dobrze *poinformowanym* sumieniem.

I tak na końcu udzielamy tych słów porady i prosimy usilnie, abyście Państwo zrobili co w ich mocy i zapoznali się z naukami Kościoła i dobrze uformowali swoje sumienia.

W następnym załączniku z 14 października, będziemy rozmawiali na temat, w jaki sposób dobrze uformowane sumienie oraz rozważna ocena pomaga w decyzjach, jakie podejmujemy jako obywatele i wyborcy. Dodatkowe informacje mogą być znalezione na stronie internetowej Katolickiej Konferencji stanu Illinois www.ilcatholic.org lub w publikacji Konferencji Episkopatu USA (USCCB), zatytułowanej „Forming Consciences for Faithful Citizenship” („Formowanie sumień w celu kształtowania katolickiej postawy obywatelskiej”) (www.faithfulcitizenship.org).

¹ CCC, 1777.

² *Gaudium et Spes*, 16

³ „Forming Consciences for Faithful Citizenship” („Formowanie sumień w celu kształtowania katolickiej postawy obywatelskiej”), 5

⁴ CCC, 1778